

нафъ, който ся счита за пръвъ въ всяко едно общо дѣло, било за подобрене; било за съпротивление, прѣдводани отъ Хаджи Таиръ агà, Тефикъ бей, Съдъкъ бей, и бюиджюглу хаджи Мехмедъ-ааà, които като видѣли работата, че е опасна и много лошо ся располагагьтъ комититѣ съ тѣхнитѣ прогонители, ужъ подѣ прѣдлогъ, че ще посетять мюсюлманскитѣ села, Елхово и други покрай Тунджа, измълзновать се покрай Дервения, помежду пътекитѣ на Сръдна гора и хайдѣ долу въ полето къмъ Н. Загора и оттамъ съ желѣзницата на Едирне, дѣто занисать на турското население извѣстието за привзиманието на Казанлъкъ и балкантъ, като оставять четата си изложена среща пушкитѣ на рускитѣ солдати. Ний отъ страхъ и тий отъ него, та невидѣхме по пжтьтъ си и турчинъ била, а едвамъ можахме да се промъкнемъ благополучно до тукъ.

Слушателитѣ бѣхж доста много тѣй, щото всяки си отиде у дома си съ печални мисли, като прѣдусѣщаше блиската си опасность, дѣто дажи, че людиетѣ като отъ разни слухове, доста са натръжиха и всяки гледаше да се намѣри у тѣхъ си при милитѣ си рожби.

На 9-й юлий въ сѣбота кажи, че вслчкитѣ селяне бѣхж на шрекъ, дѣто давно да ся чуе нѣщо, че руситѣ сж пристигнали и въ Стара-Загора; нъ надеждитѣ ни останахж измамени. Въ тия дни, може така да се рече, вслчкитѣ селяне се прибрахж вече въ селото си и като омаени, незнаеха що да правять. Така като се бѣше zelo прѣдъ видѣ нѣкоя опасность, наредиха се по нѣколко души на нѣкой други по-високи хълмове, дѣто да съглеждать отъ коя страна може да се зададе било потеря на черески орди, башибозуци или нѣкой отдѣлъ на руситѣ, за да ся извѣсти въ селото, та да се земать мѣрки или за запазване или за посрѣщанне. Въ това врѣме надѣждитѣ ни като бѣха отпавени по-вечето къмъ Стара-Загора, частътъ отъ 8—9 прѣзъ деньтъ, дойдохж нѣкои та казаха: «изъ Старо-Загорскій пжть сж се задали нѣколко души конници къмъ Раднемахаленската станция, които точно немогать да се распознаять черези ли са или Русци.» Като чухме това